

УДК 687.15.016.02

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ ЗІ «СКЛАДНИМИ» МАТЕРІАЛАМИ ПРИ ПРОЕКТУВАННІ ТА ВИГОТОВЛЕННІ СУКОНЬ ЖІНОЧИХ СВЯТКОВОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

Студ. С. Саїд Д. Е., студ. Н. М. Знаковська, гр. МГДШд-18
Науковий керівник доц. О. І. Водзінська
Київський національний університет технологій та дизайну

Мета і завдання. Метою роботи є проектування конструкції та розробка технології виготовлення жіночої сукні з оксамиту на основі аналізу особливостей роботи зі «складними» матеріалами. Для досягнення мети сформульовано наступні завдання: проаналізувати види «складних» матеріалів та особливості роботи з ними; визначити особливості моделювання та конструювання виробів із «складних» матеріалів типу оксамит; дослідити особливості технології виготовлення виробів із «складних» матеріалів; виконати проектування моделі та конструкції сукні з оксамиту та розробити технологію її виготовлення.

Об'єкт та предмет дослідження. Об'єктом дослідження обрано технологічний процес проектування та виготовлення жіночої сукні з оксамиту в умовах індивідуального виробництва. Предмет дослідження – модель, конструкція та технологія виготовлення жіночої сукні святкового призначення з оксамиту.

Методи та засоби дослідження. Використано методи аналізу та синтезу літератури, методи проектування та конструювання виробів.

Наукова новизна та практичне значення отриманих результатів. Наукова новизна роботи полягає у розробці дизайн-проекту сукні святкового призначення з оксамиту на основі аналізу особливостей проектування та виготовлення виробів із «складних» матеріалів. Практичне значення: розроблено модель, конструкцію та технологію виготовлення сукні з оксамиту.

Результати дослідження. До «складних» у роботі матеріалів для святкового одягу відносять оксамит, паноксамит, велюр, стрейч-велюр, драп-велюр, плюш тощо (рис. 1). Сьогодні найбільш трендовим видом матеріалу для вечірньої моди є елегантний оксамит,

Рисунок 1 – Види «складних» у роботі матеріалів

тому необхідно систематизувати особливості роботи з ним. Аналіз літературних джерел дозволив виділити особливості дизайн-проектування моделей виробів з оксамиту:

- проектування мінімальної кількості рельєфних швів, виточок, петель і оздоблювальних строчок через пролягання швів на лицеву поверхню;
- застосування простого напівприлеглого або вільного силуету моделі;
- використання призборювань, м'яких складок, драпірування у виробі з врахуванням значної товщини матеріалу;
- недоцільність крою спідниці «напівсонце» через чітко виражений напрямок ворсу та пов'язаний з ним відтінок матеріалу [1].

Аналіз технології розкрою та дублювання виробів з оксамиту дозволив систематизувати технологічні вимоги:

**Сучасні матеріали і технології виробництва виробів
широкого вжитку та спеціального призначення**

Технологія та конструювання швейних виробів

- при розкрої деталі виробу укладають, як правило, ворсом догори для створення більш насиченого відтінку кольору, для паноксамиту – ворсом до низу;
- виготовляти оксамитові вироби краще на тонкій підкладці, розкровою по косій;
- у виробках без підкладки по всій довжині швів підкладають тонку косу смужку тканини шириною 1-2 см;
- для дублювання оксамиту застосовують флізелін. При цьому парні деталі оксамиту при дублюванні складають лицевими сторонами всередину;
- деталі крою з «чутливих» видів оксамиту вистьобують органзою [2].

Для забезпечення якості ниткових з'єднувань необхідно застосовувати наступні прийоми та пристосування:

- послабити натяг нитки у швейній машині при зшиванні;
- натягувати матеріал під час шиття для уникнення призборювання;
- застосовувати крокуючу, тефлонову або круглу притискну лапку для уникнення проковзування тканини;
- прокладати папірусний папір між шарами тканини при зшиванні або між тканиною і рейкою швейної машини;
- застосовувати універсальні або з заокругленим вістрям (трикотажні) машинні голку типу 70/10Н або 80/12Н та тонкі бавовняні або шовкові нитки (№ 50, 60);
- зшивати деталі у напрямку ворсу;
- проектувати збільшені у 1,5-3 рази припуски на шви та підгинання низу через високу обсіпальність зрізів;
- обметувати зрізи відразу після розкрою.

Волого-теплове оброблення виробів із оксамиту передбачає:

- застосування пропарювання матеріалу замість припрасування;
- використання спеціальної «ворсової» поверхні прасувального стола (кордової стрічки) для уникнення приминання ворсу;
- прасування синтетичного, шовкового та віскозного оксамиту ледь теплою праскою без пари, а бавовняного – гарячою із зволоженням;
- підкладання при розпрасуванні чи запрашуванні під припуски швів смужок щільного паперу для уникнення пролягання швів [2].

На основі проведеного аналізу вимог до проектування та виготовлення виробів із «складних» матеріалів виконано проектування моделі сукні жіночої святкового призначення, здійснено розробку базової та модельної конструкції виробу. Планується виготовлення виробу у матеріалі з врахуванням усіх технологічних вимог до процесу його розкрою та пошиття.

Висновки. Застосування вимог при роботі із «складними» матеріалами забезпечить високу якість виготовлення готового виробу з оксамиту.

Ключові слова: оксамит, сукня святкового призначення, «складні» в обробці матеріали, проектування виробів, технологія виготовлення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Велюр и технология обработки / [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://club.osinka.ru/topic-30531>
2. Технология швейных изделий: учебник / [Бодяло Н. Н., Гарская Н. П., Филимоненкова Р. Н., Ивашкевич Е. М.]. – Витебск : УО «ВГТУ», 2012. – 307 с.